

Der var ikke stillet noget Vædringsfor-
slag. Sagen i sin Heelhed fattes under For-
handling.

Brinck-Seidelin: Det vil af Finants-
lovforslaget § 4 bemærkes, at Bygningsaf-
giften for Landbygninger er opført med en
Indtægt af 165,000 Rd., som med 15,000
Rd. overstiger det Beløb, hvortil denne Afgift
var ansat i det foregaaende Aars Finantslov.
Til denne Omstændighed skal jeg tillade mig
at knytte et Par Bemærkninger. Det vil være
i ærede Medlemmers Erindring, at Regjering-
en i næstforrige Samling forelagde Rigsda-
gen et Forslag til Lov om Bygningsafgiften,
ifølge hvilket der skulde paalægges samtlige Bo-
liger paa Landet en Bygningsafgift, og hvor-
ved der tilsigtedes deels at forøge Statskas-
sens Indtægter og deels at udjævne en af Re-
gjeringsen formodet Uligghed i Beskattningsfor-
holdet mellem Kjøbstad og Land. Jeg skal
naturligvis ikke her indlade mig paa dette
Lovforslags enkelte Bestemmelser. Lovforslaget
gjennemgik en første Behandling og blev der-
efter henviist til et Udvalg, fra hvilket det ikke
senere kom frem. Jeg skulde ikke have nævnt
dette Lovforslag, dersom det ikke tilsyneladende
stod i en vis Forbindelse med Foranstaltninger,
som fra Finantsministeriets Side ere truffene i
afvigte Efteraar, og som sigte hen til en Be-
skatning af Frinæringen paa Landet. Der er
nemlig paa Generaldirectoratets Anmodning af
Indenrigsministeren under 20de October 1868
udstedt et Circulaire til Amtmændene, hvorved
Sogneraadene forpligtes til at afgive Indbe-
retning over samtlige Frinæringsdrivende, der
findes omkring i Communerne, og fremdeles at
supplere disse Indberetninger med Anmeldelser
om Afgang og Tilgang, for at der, som det
udtales i Circulairet, ogjaa med Hensyn til
Frinæring kan tilveiebringes den samme Con-
trol som den, der for Diebliffet fra Politi-
mestrenes Side føres med, at de, der drive
bunden Næring paa Landet i Genhold til
Næringsloven, faae deres Bygninger opmaalte
og ansatte til Afgift. Ganste i Forbigaaende
være det mig tilladt at udtale min Tvivl om,
at selv den meest elastiske Fortolkning af Land-
communallovens § 30 kan forpligte Sogne-

raadene til at afgive slige fiscale Indberetnin-
ger, som paa ingen Maade kunne sættes i
Classe med den Art Indberetninger, der
omhandles i den nævnte § 30, nemlig om
Folkehold og Kvægbestand. Men, hvorom Al-
ting er, det fremgaaer af dette Circulaire, at
der tilsigtes en Beskatning af Frinæringen paa
Landet, og det er, saavidt jeg veed, noget heelt
Nyt og Ubeskjendt. Jeg tør selvfølgelig ikke
bestride Ministeriets Berettigelse til at udskrive
en saadan Skat, endfjøndt jeg ganste vist har
nogen Tvivl i saa Henseende; men, har Mi-
nisteren denne Berettigelse, forekommer den mig
i alt Fald at maatte være af en indirecte
Art, efterfom det ikke har været mig muligt
at finde nogen positiv Bestemmelse i Lovgiv-
ningen som Hjemmel derfor. Under alle Om-
stændigheder forekommer det mig ikke rigtigt
og billigt nu at udskrive denne Skat paa Fri-
næringen, efterat saamange Aar ere hengaaede,
siden den burde være paalagt, hvis der da
overhovedet nogenfinde har været Lovhjemmel
og Ret dertil. Mon der dog ikke netop i den
Omstændighed, at saa mange Aar ere hen-
gaaede uden at man har vort ved denne Beskat-
ning, ligger, om end ikke just en Tvivl om Be-
skattningens Berettigelse, saa dog en vis Frygt
for at fremkalde de Forvillinger, som i det
Hele taget ere uadskilligt knyttede til denne
Slags Beskatning, og som muligen ikke
kunne løses uden et aldeles vilkaarligt
administrativt Skjøn; thi det er nu ved
Domstolenes Fortolkning af Bygningsafgifts-
lovgivningen, saaledes som et æret Medlem
— det var et sagtyndigt Medlem — af Folke-
thinget i næstforrige Samling udtalte aldeles
nimodsigt, kommet derhen, at Domstolene ikke
ville paakjende eller besatte sig med, hvorvidt
man er skattepligtig eller ikke ifølge Bygnings-
afgiftslovgivningen, eller hvorvidt man er hen-
ført til den rette Beskatningsclasse. Men
netop derfor, og fordi man veed, at den her
omhandlede Skat paa Frinæring vil ramme
den fattigste Classe i Samsundet, forekommer
det mig ikke rigtigt at søge Statskassens Ind-
tægter forøgede ad den Vet. Den høitærede
Finantsminister kjender altfor vel Forholdene
paa Landet, til at han ikke skulde vide, hvor
overordentlig vanskeligt det er at træffe den